WWF Suomi
Lintulahdenkatu 10
00500 HELSINKI

Puh (09) 7740 100
wwf.fi
panda.org

Maa- ja metsätalousministeriölle

10.11.2026

Viite: VN/24888/2026
Asia: WWF:n lausunto maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta susikiintiöksi

WWF kiittää mahdollisuudesta lausua tässä asiassa ja toteaa lausuntonaan seuraavaa.

<u>WWF:n kanta tiivistetysti</u>

Suden kiintiömetsästyksestä annetun valtioneuvoston asetuksen (1433/2025) 1 §:n mukaisesti susi on metsästyslain (615/1993) 10 §:n 1 momentissa tarkoitettu alueellisen kiintiön nojalla metsästettävä laji. Nyt lausunnolla olevassa asetusluonnoksessa poronhoitoalueen ulkopuolelle esitetään metsästysvuodelle 2026–2027 109 suden kiintiötä, jonka arvioidaan pienentävän susikantaa.

Vaikka Suomi on raportoinut boreaalisen alueen susikannan olevan suotuisan suojelun tasolla, WWF:n näkemyksen mukaan kanta ei ole Luonnonvarakeskuksen (LUKE) maaliskuun 2026 kanta-arvion perusteella saavuttanut aidosti suotuisaa suojelun tasoa. Lisäksi susi on luokiteltu Suomessa erittäin uhanalaiseksi, ja olisi pienen kannan kriteerillä (D) edelleen ilmiselvästi uhanalainen, jos arviointi tehtäisiin nyt. Tämän vuoksi WWF katsoo, että maa- ja metsätalousministeriön tulee luopua alueen susikannan pienentämiseen johtavan kiintiömetsästyksen mahdollistavan asetuksen valmistelusta. WWF painottaa, että alueen susikannan kasvua estävän suden kiintiömetsästyksen mahdollistavan asetuksen antamista tulee harkita aikaisintaan, kun susikannan koon arvioidaan tällä alueella olevan yli 500 yksilöä.

Jos maa- ja metsätalousministeriö päättää edellä esitetyistä ongelmista huolimatta antaa kiintiöasetuksen, WWF pitää välttämättömänä, että:

- kiintiö asetetaan vasta, kun suden kannanhoidon tavoitteet on linjattu edelleen lausuntokierroksella olevassa suden kannanhoitosuunnitelmassa, ja edellisen kauden kiintiömetsästyksen vaikutukset arvioidaan kaikkien sille asetettujen tavoitteiden osalta ennen uuden kiintiön asettamista;
- lähisukulaisuudesta laumojen poiston kriteerinä luovutaan;
- metsäpeuraperusteisista poistoista luovutaan, kunnes edellisen kauden metsästyksen vaikutukset metsäpeuraan on arvioitu;
- kiintiö asetetaan tasolle, jolla susikanta voi jatkaa kasvuaan kohti aidosti suotuisaa suojelun tasoa ja ei-uhanalaista asemaa;
- kiintiöstä vähennetään kaikki muu tietoon tullut ihmisen aiheuttama kuolleisuus (poikkeuslupien nojalla tapahtuva metsästys, poliisin tekemät lopetuspäätökset, salametsästys ja liikennekuolemat); ja
- metsästys kohdennetaan esitettyä tarkemmin kokonaisten laumojen sijaan todellisiin ongelmatilanteisiin ja -yksilöihin.

WWF perustelee kantojaan tarkemmin alla.

Suden suojelun tason suotuisuus

Asetusmuistion luonnoksessa kuvatun mukaisesti maa- ja metsätalousministeriö on määrittänyt suden suotuisan suojelutason viitearvon (engl. favourable reference value, FRV) poronhoitoalueen ulkopuoliselle alueelle lisäämällä LUKE:n elinkykyanalyysin pohjalta laskettuun pienimmän elinvoimaisen susikannan kokoon (engl. minimum viable population, MVP) 10 prosentin turvamarginaalin. Koska pienimmän elinvoimaisen susikannan kooksi on LUKE:n analyysin pohjalta laskettu 248 yksilöä, suden suotuisan suojelutason viitearvoksi on näin määritetty poronhoitoalueen ulkopuolella 273 yksilöä.

Asetusmuistion luonnoksessa todetaan, että viitearvon määrityksessä on noudatettu Euroopan komission raportointiohjeita. WWF katsoo, ettei näin kuitenkaan ole tosiasiassa menetelty.

Käytetty 10 prosentin turvamarginaali ei perustu suoraan komission ohjeistukseen. Tietynsuuruisen turvamarginaalin määrittämisen sijaan ohjeistuksessa edellytetään, että suotuisan suojelutason viitearvot tulee määrittää parhaan käytettävissä olevan tiedon ja tieteellisen asiantuntemuksen perusteella sekä varovaisuusperiaate huomioon ottaen: ”FRVs should be set using the best available knowledge and scientific expertise” ja “FRVs should be set taking into account the precautionary principle and include a safety margin for uncertainty”.[1]

Suden osalta WWF:n tietojen mukaan ainoa tieteellinen julkaisu, jossa on arvioitu sitä, millä kertoimella pienimmästä elinvoimaisesta populaatiosta voidaan johtaa EU:n luontodirektiivin tarkoittama suotuisan suojelutason viitearvo, on Libergin ym. 2015[2] julkaisema synteesi. Sen mukaan tämä kerroin on kaksi: "We argue that a population which is double the size of MVP would satisfy the Article 17 Guidelines definition”.

Edellä esitetyn perusteella **WWF katsoo, että suden suotuisan suojelutason viitearvon määrittäminen poronhoitoalueen ulkopuoliselle alueelle komission ohjeistuksen mukaisesti edellyttäisi, että viitearvo määritettäisiin käyttämällä pienimmälle elinvoimaiselle susikannalle kerrointa 2 ministeriön käyttämän kertoimen 1,1 sijaan. Näin laskettuna suden suotuisan suojelutason viitearvoksi muodostuisi poronhoitoalueen ulkopuolella 496 yksilöä 273 yksilön sijaan.**

LUKE:n maaliskuun 2026 kanta-arvion mukaan poronhoitoalueen ulkopuolinen, kokonaan Suomessa elävä susikanta oli noin 400 yksilöä. Alueen susikannan koko jää siten selvästi

[1] DG Environment. 2023. Reporting under Article 17 of the Habitats Directive: Guidelines on concepts and definitions – Article 17 of Directive 92/43/EEC, Reporting period 2019-2024, s. 21.
[2] Liberg, O., Chapron, G., Wikenros, C., Flagstad, Ø., Wabakken, P., & Sand, H. (2015).
An updated synthesis on appropriate science-based criteria for “favourable reference population” of the Scandinavian wolf (Canis lupus). Grimsö Wildlife Research Station, SLU, Sweden.

maaliskuun 2026 kanta-arvion perusteella alle edellä esitetyn mukaisesti määritetyn 496 yksilön suotuisan suojelutason viitearvon.

Lisäksi WWF korostaa, että luontodirektiivin 17 artiklan raportointiohjeen[3] mukaan **lajin** suotuisan kannan viitearvo (favourable reference value, FRV eli populaatiotaso, joka kuvastaa lajin suotuisaa suojelutasoa kannan koon osalta) on aina suurempi kuin demografisen ja geneettisen elinkykyisyyden kannalta pienin elinkykyinen populaatio (PEP, englanniksi minimum viable population MVP): "*FRV for population is always bigger than the minimum viable population (MVP) for demographic and genetic viability*".

Suomen susikannan suotuisan suojelutason viitearvojen määrittelyhankkeen loppuraportin[4] mukaan jos geneettisesti pienin elinvoimainen populaatio (GPEP) "*…valittaisiin hyväksymällä enintään 10 % lasku kokonaiskelpoisuudessa ja esimerkiksi 10 % riski sille, että todellinen GPEP on määritettyä GPEP-tasoa suurempi…. olisi GPEP Länsi-Suomelle 353 sutta ja Itä-Suomelle 207 sutta*". Näillä raportin laatineiden asiantuntijoiden käyttämillä parametreillä koko Suomen geneettisesti pienin elinvoimainen susikanta olisi 560 yksilöä. Saman tuloksen samoilla parametreillä antaa myös LUKE:n julkaisema susikannan suotuisan suojelutason viitearvolaskuri[5], jota maa- ja metsätalousministeriö on käyttänyt viitearvon laskennassa.

WWF korostaa, että susi on luokiteltu Suomessa erittäin uhanalaiseksi (EN)[6]. Vaikka kanta on kasvanut vuoden 2019 arvioinnin jälkeen, susi olisi pienen kannan kriteerillä (D) edelleen ilmiselvästi vähintäänkin vaarantunut (VU), jos arviointi tehtäisiin nyt. Uhanalaisuuden kriteerissä D ratkaisevaa on lisääntymiskykyisten yksilöiden määrä. LUKE:n maaliskuun 2026 kanta-arvion mukaan Suomessa oli 77 susireviiriä, joten reviirejä asuttavia aikuisia susia oli hieman yli 150. Valtaosa muista susista oli alle vuoden ikäisiä pentuja tai vaeltavia nuoria. Lisääntymiskykyisiä yksilöitä on tämänhetkisessä kannassa siten joka tapauksessa selvästi alle vaarantuneen luokan raja-arvon (1 000 yksilöä) ja mahdollisesti myös alle erittäin uhanalaisen luokan raja-arvon (250 yksilöä).

Lajin uhanalaisuus IUCN:n kriteerien mukaan arvioituna ja suojelun tason suotuisuus (favourable conservation status, FCS) luontodirektiivin mukaan määriteltynä eivät ole täysin yhteismitallisia. Ne ovat kuitenkin läheistä sukua toisilleen ja arvioivat molemmat lajin säilymismahdollisuuksia samanlaisten pohjatietojen perusteella. Euroopan komission parhaaksi käytännöksi hyväksymässä suurpetojen kannanhoidon ohjeistuksessa (Linnell ym. 2008[7])

[3] https://cdr.eionet.europa.eu/help/habitats_art17/Reporting2025/Final%20Guidelines%20Art.%2017_2019-2024.pdf/

[4] Mäntyniemi, S., Valtonen, M., Helle, I., Johansson, H., Ponnikas, S., Nivala, V., Harmoinen, J., Herrero, A., Heikkinen, S., Kvist, L., Aspi, J., Kojola, I. & Holmala, K. 2022. Suomen susikannan suotuisan suojelutason viitearvojen määrittäminen: Loppuraportti 2022. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 80/2022. Luonnonvarakeskus. Helsinki. 147 s.

[5] https://lukepopulation.shinyapps.io/refpop_app/

[6] Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

[7] Linnell, J., Salvatori, V. & Boitani, L. 2008. Guidelines for population level management plans for large carnivores in Europe. A Large Carnivore Initiative for Europe report prepared for the European Commission

suotuisan viitepopulaation vähimmäistaso sidottiin IUCN:n uhanalaisuuskriteereihin siten, että populaatiota ei enää lähtökohtaisesti luokitella uhanalaiseksi. Komission toimeksiannosta laaditussa tuoreessa selvityksessä todetaan, että sen ehdottama uusi populaation tavoitetaso vastaa karkeasti IUCN:n kriteeriä D (Linnell & Boitani 2025[8]).

Euroopan unionin tuomioistuin on linjannut, että jäsenvaltiolla on velvollisuus huolehtia siitä, että luontodirektiivin liitteeseen V kuuluvan suden metsästäminen sopii yhteen lajin suotuisan suojelutason säilyttämisen kanssa.[9] WWF:n näkemyksen mukaan suden suojelutason ei voida edellä esitetyillä perusteilla katsoa olevan poronhoitoalueen ulkopuolella aidosti suotuisa. Tämän vuoksi nyt esitettävän suden kiintiömetsästyksen ei voida myöskään katsoa sopivan yhteen lajin suotuisan suojelutason säilyttämisen kanssa. Täten WWF katsoo, että EU-oikeuden tehokkaan toteutumisen varmistamiseksi maa- ja metsätalousministeriön tulee luopua poronhoitoalueen ulkopuolella kannan kasvua estävän suden kiintiömetsästyksen mahdollistavan asetuksen valmistelusta.

WWF:n näkemyksen mukaan tällaisen asetuksen antamista tulee harkita aikaisintaan, kun poronhoitoalueen ulkopuolisen susikannan kooksi arvioidaan yli 500 yksilöä. LUKE:n maaliskuun 2026 kanta-arvion mukaan poronhoitoalueen ulkopuolinen kokonaan Suomessa elävä susikanta oli 400 yksilöä, eli käytännössä samalla tasolla kuin vuotta aiemmin (394). Asetusmuistion mukaan kannanhoidollinen metsästys vaikutti osaltaan kasvun pysähtymiseen, ja Länsi-Suomessa perhelaumojen määrä laski 45:stä 38:aan. Nyt esitetty kiintiö pienentäisi kantaa edelleen noin viidellä prosentilla noin 380 yksilöön. Kanta ei siten etenisi kohti aidosti suotuisaa suojelun tasoa vaan etääntyisi siitä. **WWF vastustaa kiintiötä, joka estää kannan kasvua kohti aidosti suotuisaa tasoa.**

Lisäksi WWF huomauttaa, että muistiossa todetaan rajaamatta, että “susikanta on saavuttanut suotuisan suojelutason”. Suomen alpiinisen alueen susikanta on raportoitu tasolle epäsuotuisa, huono (U2=).[10]

<u>Kiintiömetsästyksen kestävyyden varmistaminen</u>

Jos maa- ja metsätalousministeriö päättää edellä esitetyistä ongelmista huolimatta antaa suden kiintiömetsästyksen mahdollistavan asetuksen, WWF pitää välttämättömänä, että suden kiintiömetsästyksen kestävyyden varmistamiseksi asetusta muutetaan esitetystä.

WWF katsoo ensinnäkin, että kiintiö tulee asettaa korkeintaan tasolle, joka sallii susikannan kasvun kohti tieteellisin perustein ja Euroopan komission ohjeiden mukaisesti asetettua suotuisan suojelun tason viitearvoa. Asetusmuistiossa esitetyn LUKE:n laskelman mukaan kanta

[8] Linnell, J. D. C. & Boitani, L. (2025). Developing methodology for setting Favourable Reference Values for large carnivores in Europe. Report to the European Commission under contract N° 09.0201/2023/907799/SER/ENV.D.3. IUCN/SSC Large Carnivore Initiative for Europe (LCIE) ja Istituto di Ecologia Applicata (IEA)

[9] C-436/22, kohta 55.

[10] https://www.ymparisto.fi/sites/default/files/documents/Suomen%20yhteenveto%202025%20lajiraportoinnista%20ja%20vertailu%20edelliseen%202019%20raportointiin_1.pdf

pysyisi ennallaan 90 suden verotuksella, minkä lisäksi muistiosta ei käy ilmi, onko laskelmassa huomioitu muu ihmisen aiheuttama kuolleisuus.

Toiseksi WWF katsoo, että suden metsästyksen yhteensopivuuden varmistaminen lajin suotuisan suojelutason säilyttämisen kanssa edellyttää sitä, että asetuksen mukaisesta kiintiöstä vähennetään kaikki muu tietoon tullut ihmisen aiheuttama kuolleisuus, kuten metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaisten poikkeuslupien nojalla tapahtuva metsästys, poliisin tekemät lopetuspäätökset, salametsästys ja liikennekuolemat. Asetusmuistiossa tulee esittää edellisen kauden kiintiösaalis sekä kaikki muu tiedossa oleva ihmisen aiheuttama kuolleisuus. Ilman niitä kiintiön yhteensopivuutta suotuisan suojelutason kanssa ei voi arvioida.

Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimuksen professori Otso Huitun mukaan[11] talven 2026 kiintiömetsästyksessä kaadettiin 81 sutta, mikä vastasi noin 13 %:n verotusastetta edellisen marraskuun kannasta. Lisäksi kantaan kohdistui merkittävää kuolleisuutta poikkeuslupien, laittoman tappamisen ja liikenneonnettomuuksien vuoksi. Jo tämä kokonaiskuolleisuus pysäytti susikannan kasvun. Nyt esitetty 109 suden kiintiö vastaisi noin 19 %:n verotusastetta marraskuun 2026 ennusteesta. Huitu korostaa myös, että edellisen kiintiön vaikutuksia tarkasteltiin vain yhden vuoden aikajänteellä eikä peräkkäisinä vuosina jatkuvan metsästyksen kumulatiivisista ja viivästyneistä vaikutuksista ole vielä tutkimustietoa. Varovaisuusperiaatteen mukaisesti verotusastetta ei tule nostaa ennen kuin nämä vaikutukset on selvitetty.

Metsästys tulee kohdistaa ongelmatilanteisiin ja -yksilöihin

WWF katsoo, että suden kiintiömetsästys tulisi kohdentaa esitettyä tarkemmin kokonaisten laumojen sijaan todellisiin ongelmatilanteisiin ja -yksilöihin. Metsästyksen kohdentaminen kokonaisiin laumoihin ei välttämättä ratkaise niitä ongelmia, joilla metsästystä on perusteltu. Koko laumaa ei välttämättä saada tapettua, jolloin lauma saattaa hajota, ja ilman laumaa saalistavat sudet voivat aiheuttaa vain lisää ongelmia. Näin kävi vuosien 2015–2016 niin sanotun kannanhoidollisen sudenmetsästyksen epäonnistuneessa kokeilussa. Asetusmuistiosta ei käy ilmi, kuinka monelta talven 2026 kiintiöalueelta lauma saatiin poistettua kokonaan ja kuinka monella lauma jäi osittaiseksi. Tämä tieto on välttämätön, jotta menettelyn toimivuutta voidaan arvioida.

Toinen huomioitava seikka on se, että jos reviirialue on ollut sudelle suotuisa, tilalle tulee hyvinkin mahdollisesti uusi lauma. Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimuksen professori Otso Huitu kertoo blogissaan, että ”viime talvena kerättyjen susien ulostenäytteiden DNA-analyysit osoittavat, että naapurireviirien sudet valtasivat joissain tapauksissa häkellyttävän nopeasti metsästyksen myötä tyhjentyneitä kiintiöalueita”, ja ministeriö itsekin kertoo muistiossaan poistettujen laumojen korvautuvan usein vuoden sisällä. Tästä seuraa, että ratkaisu on tilapäinen ja ylläpitää pysyvää vuotuista poistotarvetta.

[11] Huitu, O. 2026. Miten mitata suden kannanhoidollisen metsästyksen onnistumista? Luonnonvarakeskus, blogi 25.6.2026. https://www.luke.fi/fi/blogit/miten-mitata-suden-kannanhoidollisen-metsastyksen-onnistumista.

Huitu toteaa myös, että perhelauman hajotessa yksinäiset sudet joutuvat turvautumaan helpompaan saaliiseen, usein kotieläimiin ihmisasutuksen läheisyydessä, ja että on vielä avoinna, vähentääkö vai lisääkö metsästys vahinkoja ja pihakäyntejä.

Lähisukulaisuus laumojen poistojen kriteerinä on poistettava heikosti perusteltuna

Yhtenä kriteerinä kokonaisten laumojen poistolle esitetään lähisukulaisuutta: asetusmuistion mukaan neljällä kiintiöalueella (Ylivieska, Kivikiekki, Siuntio ja Punkalaidun) perusteena olisi lisääntyvän parin lähisukulaisuus. WWF:n näkemyksen mukaan kriteeri on luonnonsuojelubiologisesti erittäin kyseenalainen, eikä sen perusteella tule poistaa yhtään laumaa.

Läntisen Suomen susikannan sukusiittoisuus on koko osakannan ongelma, joka johtuu sen pienestä koosta ja idästä tulevan geenivirran vähäisyydestä. Lisääntyvien laumojen poistaminen voi pienentää jo ennestään pientä efektiivistä populaatiokokoa, ja läntisellä alueella tilalle asettuva pari on todennäköisesti samaa läntistä perimää.

Kolmella alueella perusteena on, että lisääntyvät yksilöt ovat ”keskimääräistä enemmän sukua toisilleen”. Ehto täyttyy määritelmällisesti likimain noin puolessa kaikista pareista, joten kriteeri ei käytännössä rajaa poistoja. Pelkkä "keskimääräistä enemmän sukua" ei siis vielä kerro, että kyse olisi biologisesti erityisen ongelmallisesta tilanteesta.

Muistiossa todetaan myös LUKE:n arvioineen, että geneettinen monimuotoisuus yksittäisen lauman tasolla on vain pieni osa kokonaisuutta ja että olennaisinta on idän ja lännen välisen geenivirran turvaaminen. **Sukusiitosongelmaan tuleekin siksi vastata efektiivistä populaatiokokoa kasvattamalla ja osakantojen välistä geenivirtaa turvaamalla, ei lisääntyviä laumoja poistamalla.**

Kaiken kaikkiaan ne reviirit, joihin lähisukulaisuusargumenttia käytetään, eivät näyttäydy aineistossa erityisen pieninä tai romahtaneina:

- Siuntio: perhelauma, 4 DNA-tunnistettua yksilöä.
- Punkalaidun: perhelauma, 5 DNA-tunnistettua yksilöä.
- Ylivieska: perhelauma, 5 DNA-tunnistettua yksilöä.
- Kivikiekki: perhelauma, 10 DNA-tunnistettua yksilöä

Erityisen ongelmallisena WWF pitää esitystä Kuhmon Kivikiekin lauman poistamisesta. Se on DNA-aineiston pohjalta jopa poikkeuksellisen suuri, eli näyttää aineiston perusteella hyvin vakaalta perhelaumalta. Lauma elää itärajan erämaa-alueella, jossa susi kuuluu luontaisesti ekosysteemiin ja jossa ristiriidat ihmisen kanssa ovat vähäisempiä kuin tiheästi asutulla lounaisella alueella. Lisäksi laumalla on aluetaloudellinen arvo luontokuvausmatkailun kautta. Yksittäisen lauman sukusiittoisuus ei itäisen Suomen geneettisesti monimuotoisemmassa kannassa ole peruste poistaa laumaa alueelta, jossa sudella on edellytykset elää ilman merkittäviä konflikteja.

Metsäpeuraperuste edellyttää vaikutusten arviointia

Asetusluonnoksessa kolmen kiintiöalueen perusteena on metsäpeuran suojelu. Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimuksen professori Otso Huitun[11] mukaan susien saalistus on tärkeä metsäpeuran kuolinsyy, mutta muiden tekijöiden, kuten ilmasto-olosuhteiden, vaikutusta on vaikea todentaa, eikä susien vähentäminen välttämättä johda vasatuoton elpymiseen. Vaikutukset näkyvät lisäksi vasta viiveellä. WWF katsoo, ettei metsäpeuraperusteisia laumojen poistoja tule jatkaa ennen kuin talven 2026 metsästyksen vaikutukset metsäpeuraan on arvioitu tutkimustiedon perusteella.

Kannanhoidon linjaukset ensin, vasta sen jälkeen ratkaisut metsästyksestä

On nurinkurista, että esitys tulevan talven susikiintiöstä on lausunnolla ennen kuin suden kannanhoitoa uudessa lainsäädännöllisessä tilanteessa ohjaava kannanhoitosuunnitelma on valmis. **Kiintiötä ei tule asettaa ennen kuin päivitetty kannanhoitosuunnitelma on hyväksytty.**

Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimuksen professori Otso Huitun mukaan[11] talven 2026 kiintiömetsästyksen tavoitteista on toistaiseksi arvioitu vain kannan kasvun pysähtyminen. Vahinkoja, turvallisuutta, metsäpeuraa ja geneettistä monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden toteutumista ei ole arvioitu. Huitu korostaa, että metsästyksen onnistumista on tarkasteltava suhteessa sille asetettuihin tavoitteisiin ja että vaikutuksia on seurattava sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä. WWF katsoo, että ennen uuden kiintiön asettamista on arvioitava, missä määrin edellisen kiintiömetsästyksen tavoitteet toteutuivat.

Lopuksi

WWF toteaa ymmärtävänsä tarpeen puuttua suojelutoimien ansiosta kasvaneiden susikantojen aiheuttamiin sosioekonomisiin ongelmiin. WWF pitää kuitenkin tärkeänä, että susien aiheuttamien vahinkojen vähentämiseen sekä ihmisen ja suden rinnakkaiselon yhteensovittamiseen pyritään löytämään muita kuin metsästykseen perustuvia ratkaisuja. Ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä on esimerkiksi pidetty parhaana keinona vähentää susien aiheuttamia kotieläinvahinkoja[12]. Tämän vuoksi WWF katsoo, että suden ja ihmisen rinnakkaiseloon liittyviä konflikteja tulisi ratkoa ensisijaisesti panostamalla susien aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisyyn sekä niiden oikeudenmukaiseen korvaamiseen.

[12] Blanco JC and Sundseth K (2023). The situation of the wolf (Canis lupus) in the European Union – An In-depth Analysis. A report of the N2K Group for DG Environment, European Commission. s.9

WWF Suomi sr.

Elina Erkkilä
Suojelujohtaja

Raija-Leena Ojanen
Oikeudellinen neuvonantaja

Petteri Tolvanen
Ohjelmajohtaja, suomalainen luonto

Lausunnon valmisteluun on osallistunut myös ympäristöjuristi Taika Tiesmaa.